

La gară

Șeful: Ce dorește domnul?

Călătorul: Îmi dați vă rog un bilet.

Șeful: Pentru?

Călătorul: Pentru tren.

Șeful: Pentru unde, vreau să zic.

Călătorul: Pentru unde se plătește mai puțin.

Șeful: Dar pentru ce distanță, unde mergeți?

Călătorul: Merg la o înmormântare. (*Către sine*) Ce curioși mai sunt și ceferiștii ăștia. (*Către șef*) La înmormântarea bunicului meu.

Șeful: Vreau să zic satul.

Călătorul: Al meu sau al bunicului?

Șeful: Satul unde este înmormântarea.

Călătorul: Înmormântarea? Dar înmormântările nu se fac în sat, ci la biserică.

Șeful: (*nervos*) Dar care este numele satului unde se află biserica?

Călătorul: Acela este un oraș, nu un sat.

Șeful: (*urlând*) Bine, bine! Și cum se numește?

Călătorul: Cine, eu sau bunicul meu?

Șeful: Du-te la naiba!

Călătorul: Nu pot domnule, trebuie să merg la Călărași...

Șeful: Oh! În sfârșit! Trebuia să spuneți așa: „Îmi dați, vă rog, un bilet pentru Călărași!“. Ați înțeles?

Călătorul: Am înțeles pe naiba! Biletul îl vreau pentru mine și nu pentru Călărași! Chiar așa, ce să facă cu biletul Călărașul? Ei?

Șeful: Ce clasă?

Călătorul: Asta-i culmea! Vreți să știți și câte clase am făcut? Cred că ar fi cazul să terminați cu întrebările astea... mă luați drept un prost?

Șeful: Foarte bine! Vă dau bilet unde meritați!

Călătorul: Ce? Ce ați spus?

Șeful: Uite biletul: 150.000 lei

Călătorul: 150.000 lei!!! Dar ești nebun? Pentru o bucățică de hârtie să dau atâția bani?

Șeful: Oh, ascultă, chiar că am să înnebunesc dacă nu dispari chiar acum.

Călătorul: Dar eu...

Șeful: Pleacă în orașul acela!!!!

Călătorul: Știți, dar eu am doar 8 clase și nu prea știu geografie... În ce oraș ați spus?

Șeful: (*urlând*) Dispari!!!!

Călătorul: Plec! Dacă tot nu vreți banii plec și cu biletul și cu banii!

SFÂRȘIT